

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 września 2019 r. około godz. 01:00 w miejscowości S. P. przy ul. (...) w terenie zabudowanym gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 60 km/h pełniący służbę radiowozem oznakowanym funkcjonariusz Policji z (...) w L. asp. A. P. po dokonaniu pomiaru prędkości samochodu marki M. o nr rej. (...) za pomocą laserowego urządzenia pomiarowego (...) nr fabryczny (...) podjął decyzję o zatrzymaniu do kontroli drogowej tego samochodu. Powodem zatrzymania samochodu M. o nr rej. (...) do kontroli drogowej był fakt iż kierowca tego pojazdu poruszał się z prędkości 90 km/h i o 30 km/h przekroczył dopuszczalną w tym miejscu prędkość 60 km/h. Kierowcą zatrzymanego pojazdu okazał się po wylegitymowaniu obwiniony P. R. , któremu asp. A. P. okazał dokonany za pomocą laserowego urządzenia pomiarowego (...) pomiar prędkości .

Pomiar prędkości samochodu marki M. o nr rej. (...) za pomocą laserowego urządzenia pomiarowego (...) nr fabryczny (...) został wykonany przez asp. A. P. na prostym odcinku jezdni , w sytuacji gdzie natężenie ruchu z uwagi na porę nocną było minimalne .

Laserowe urządzenia pomiarowe (...) nr fabryczny (...) posiadało aktualne w chwili dokonywania pomiaru świadectwo legalizacji ponownej (k. 43) i zostało przed wykonaniem pomiaru skalibrowane (k. 49-50 i k. 36-42) .

Obwiniony P. R. ma ukończone 39 lata , jest kawaler , nie posiada nikogo na utrzymaniu , pracuje i uzyskuje dochód w wysokości 4500 zł miesięcznie , nie był karany, nie leczy się odwykowo ani psychiatrycznie .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów: , zeznań świadka : A. P. (k. 49-50) oraz dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 1) , sprzeciwu od wyroku nakazowego (k. 26-27) , kserokopii notatników służbowych (k. 36-42) , świadectwa legalizacji ponownej (k. 43) , informacji o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego (k. 44) .

Obwiniony P. R. staną pod zarzutem , iż w dniu 21 września 2019 roku o godz. 01.00 w msc. S. P. przy ul. (...) , woj. (...) kierując pojazdem marki M. o nr rej. (...) nie zastosował się do ograniczenia prędkości i jechał z niedozwoloną prędkością 90 km/h , gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 60 km/h to jest popełnienia czynu z art. 92 a k.w. .

Obwiniony P. R. w postępowaniu wyjaśniającym i na rozprawie przed Sądem nie przyznał do pełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k. 8 i k. 49) .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. P. jako jasnym , dokładnym i precyzyjnym.

Z zeznań świadka A. P. – funkcjonariusza policji z (...) w L., który dokonywał w dniu 21 września 2019 r. zatrzymania do kontroli drogowej samochodu marki M. o nr rej. (...) kierowanego przez obwinionego P. R. wynika jaki przebieg miała kontrola drogowa samochodu obwinionego . Świadek A. P. w swoich zeznaniach opisał jak wyglądał pomiar prędkości samochodu marki M. o nr rej. (...) kierowanego przez obwinionego P. R. za pomocą laserowego urządzenia pomiarowego (...) . Świadek A. P. wskazał iż do pomiaru prędkości doszło w terenie zabudowanym w miejscowości S. P. przy ul. (...) na prostym odcinku jezdni , przy małym natężeniu ruchu , a po dokonaniu tego pomiaru okazał jego wynik obwinionemu P. R. . Ponadto z zeznań świadka A. P. wynika iż przed rozpoczęciem kontroli i dokonaniem pomiaru prędkości została dokonana kalibracji laserowego urządzenia pomiarowego (...) (k. 49-50) .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego

powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia.

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 92a k.w. podlega karze kto, prowadząc pojazd, nie stosuje się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym. Przedmiotami ochrony przepisu art. 92 a k.w. są porządek i bezpieczeństwo ruchu drogowego zagrożone przez niedostosowanie się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym. W tym przypadku porządek ruchu drogowego jest zabezpieczony przez przestrzeganie dozwolonej prędkości poruszania się pojazdu, co niewątpliwie przekłada się na bezpieczeństwo ruchu drogowego. Przepis art. 92a k.w. porządkuje odpowiedzialność za wykroczenia polegające na przekroczeniu przez kierującego pojazdem dopuszczalnej prędkości, co dotychczas było przedmiotem odpowiedzialności bądź z art. 92 § 1, bądź z art. 97, w zależności od tego, czy przekroczenie było określone odpowiednio znakiem drogowym, czy też przepisami ustawy, co wielokrotnie prowadziło do nierównego traktowania osób naruszających wskazane przepisy. W dyspozycji przepisu art. 92 a kw. ustawodawca użył określenia „nie stosuje się do ograniczenia prędkości”, co w tym przypadku oznacza niepodporządkowanie się ograniczeniu prędkości obowiązującemu w ruchu drogowym nakazanemu znakiem drogowym lub wynikającym z przepisów ustawy, nieprzestrzeganie go czy też niestosowanie się do niego. Przy czym pojęcie ograniczenia należy tu interpretować jako ujęcie, zawarcie w pewnych ramach, granicach, co skutkuje tym, że czynność sprawcza w tym wypadku może polegać zarówno na przekroczeniu górnej granicy dozwolonej prędkości, jak i na zejściu poniżej dolnej nakazanej prędkości poruszania się pojazdu po danym odcinku drogi. W praktyce może dojść do rzeczywistego zbiegu komentowanego przepisu z art. 86, jeżeli sprawca, nie stosując się do przepisów ograniczających prędkość, spowodował zagrożenie w ruchu drogowym. Wówczas należy zastosować, zgodnie z treścią art. 9 § 1 k.w., art. 86 k.w. jako przewidujący surowszą karę. (za Tomasz Grzegorzczak (red.), Wojciech Jankowski, Monika Zbrojewska Komentarz do Kodeksu Wykroczeń).

Działanie obwinionego P. R. niewątpliwie wypełniło wszystkie znamiona wykroczeń z art. 92a k.w. w albowiem w dniu 21 września 2019 roku o godz. 01.00 w miejscowości S. P. przy ul. (...), woj. (...) kierując pojazdem marki M. o nr rej. (...) nie zastosował się do ograniczenia prędkości i jechał z niedozwoloną prędkością 90 km/h, gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 60 km/h. Obwiniony P. R. poruszał się w momencie wykonania pomiaru prędkości za pomocą laserowego urządzenia pomiarowego (...) nr fabryczny (...) z prędkością 90 km/h (wynik pomiaru) i o 30 km/h przekroczył dozwoloną prędkość 60 km/h. Pomiar prędkości samochodem marki M. o nr rej. (...) za pomocą laserowego urządzenia pomiarowego (...) nr fabryczny (...) został wykonany przez asp. A. P. w terenie zabudowanym, na prostym odcinku jezdni przy niewielkim natężeniu ruchu. Fakty te wynikają wprost z zeznań świadka A. P. (k. 49-50) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz z dokumentów w postaci notatki urzędowej (k. 1), kserokopii notatników służbowych (k. 36-42), świadectwa legalizacji ponownej (k. 43).

Ponadto należy wskazać iż laserowe urządzenia pomiarowe (...) nr fabryczny (...) posiadało aktualne w chwili dokonywania pomiaru świadectwo legalizacji ponownej (k. 43) i zostało przed wykonaniem pomiaru skalibrowane (k. 49-50 i k. 36-42).

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy, jak i wina obwinionego P. R. nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące.

W powyższej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia wobec obwinionego P. R. żadnych okoliczności łagodzących.

Jako okoliczność obciążającą wobec obwinionego P. R. Sąd uznał fakt iż był on 7 krotnie karany za wykroczenia w ruchu drogowym w tym za wykroczenia z art. 92a k.w. (k. 44).

W powyższej sprawie Sąd na podstawie na podstawie art. 92 a kw. wymierzył obwinionemu P. osą karę grzywny w wysokości 200 złotych. Sąd uznał , iż grzywna w wysokości 200 zł jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez obwinionego P. R. . Wymierzenie obwinionemu P. R. kary grzywny w wysokości 200 zł spełni zarówno cele zapobiegawcze i wychowawcze , jakie winny być osiągnięte w stosunku do ukaranego .

Na podstawie art. 119 § 1 k.p.w. Sąd zasądził od obwinionego P. R. na rzecz Skarbu Państwa - Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie zryczałtowane wydatki w kwocie 100 (sto) złotych i 30 (trzydzieści) złotych tytułem opłaty.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji .